

Dr hab. inż. Witold Jerzy Stepowicz, prof. UMG

Profesor Witold J. Stepowicz urodził się w marcu 1939 roku w Wilnie, skąd zawierucha wojenna sprowadziła jego rodzinę do Gdańska. Studiował na Wydziale Łączności Politechniki Gdańskiej, gdzie w 1963 roku uzyskał tytuł zawodowy magistra inżyniera łączności o specjalności fizyka techniczna.

W 1971 roku na Politechnice Gdańskiej uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych, w 1984 roku - stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie elektronika. Za rozprawę doktorską i habilitacyjną otrzymał nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Od ukończenia studiów pracował na Politechnice Gdańskiej, przechodząc stanowiska od asystenta do profesora nadzwyczajnego.

Był prawdziwym pasjonatem w swojej dziedzinie – jego zainteresowania dotyczyły właściwości elementów półprzewodnikowych i układów scalonych, ze szczególnym

uwzględnieniem zjawisk termicznych. Obok dorobku naukowego, posiadał również doświadczenie praktyczne. W latach 1973-1974 odbył roczny staż naukowy na Politechnice Federalnej w Zurychu, a staż przemysłowy odbył w Zakładach Radiowych „Radmor” w Gdyni. Potrafił znaleźć równowagę między pracą naukową a innymi swoimi pasjami, do których należały turystyka i filatelistyka. Bardzo interesująco o nich opowiadał.

Pozostawił po sobie ponad 100 publikacji naukowych zamieszczonych w czasopismach oraz materiałach międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych, 3 monografie, ponad 20 podręczników i skryptów oraz 3 patenty. Był recenzentem dwóch rozpraw doktorskich oraz członkiem wielu komisji doktorskich, zaś w latach 1990-1993 pełnił funkcję Prodziekana ds. Naukowych Wydziału Elektroniki PG.

Swoje życie naukowe podzielił między dwie uczelnie – pierwszy etap swojej kariery spędził w Politechnice Gdańskiej, a przez ostatnie osiemnaście lat swojego życia pracował w naszej Uczelni, gdzie w 2001 roku został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

W naszej Uczelni dał się poznać przede wszystkim jako troskliwy opiekun naukowy młodego pokolenia. Chętnie wspierał młodszych kolegów, prowadząc z nimi długie dyskusje o problemach naukowych, czytając ich artykuły i podpowiadając jak je udoskonalić.

Był uosobieniem taktu i życzliwości – zawsze pomagał i wspierał studentów oraz młodszych kolegów, zachęcając ich do poszukiwania najlepszych rozwiązań problemów badawczych.

Przez kilkanaście lat był członkiem Rady Wydawniczej Akademii Morskiej w Gdyni oraz wieloletnim członkiem komitetów naukowych konferencji naukowych. Jego wiedza i kompetencje były wysoko cenione w polskim środowisku naukowym.

Pan Profesor był człowiekiem niezwykle ważnym w kształceniu kadr Wydziału Elektrycznego. Dla wielu wychowanków, a potem kolegów stanowił wzór naukowca, współpracownika i nauczyciela.

Nigdy nie był nastawiony na osiągnięcie zaszczytów i nie zabiegał o nie. Ważna była dla niego praca. Posiadał cechy charakteru, które stawiały go w szeregu prawdziwych autorytetów naukowej profesji. Był skromny, dociekliwy, skrupulatny i niezwykle pracowity – jako jeden z nielicznych polskich badaczy już w latach siedemdziesiątych XX wieku publikował artykuły naukowe w uznanych czasopismach zachodnich. Ostatnie jego prace zostały opublikowane w roku 2019. Zmarł w dniu 28 października 2019 r.